

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Forma appellationis a grauamine vel interlocutoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

di. spe. ti. de ap. x. dubiū fuit. §. iiii. Item a diffinitiva appellatur: sine expōsitione cause vt ibi ⁊ in iurib⁹ prime allegatis: vnde sufficit appellāti dicere appello a tali diffinitiva sententia tanq̄ iniqua ⁊c. de quo etiā in spe. de ap. §. qualiter in p̄nci. Et tū ibidē diffiniendo appellationem dicit q̄ appellatio est sentētie vel grauaminis releuatio p̄ reclamationem a minori ad maiorem iudicē facta p̄textu iniqui iudicis grauaminis vel iniuste sententie. Hostiensis etiā ponit plures diffinitiones in summa eodē ti. §. i. Potest ergo sic formari appellatio a grauamine vel interlocutoria iudicis ⁊c.

Forma appellationis a grauamine vel interlocutoria.

Quā vobis domino iudice tali videlicet ordinario vel delegato: ⁊ te notario ac testib⁹ p̄sentibus. Ego talis principalis vel talis ei⁹ pcurator pcuratorio noīe talis actoris ppono ⁊ dico aīo appellādi q̄ licet in causa que inter tales actorē ex vna ⁊ p̄dictū. ff. reum de et sup tali re vel debito pte ex altera vertit in iudicio corā vob⁹ dño iudice p̄dicto exceptionē talē opposuerint ⁊ ponant tenor seu saltē mēs ⁊ effectus ip̄ius executionis ⁊ in appellatione exp̄matur. Et tūc subiūgat si velit eaz p vos admitti: alias si velit competēdo eam p vos admitti vel secūdum cōtenta et petita in ip̄a p̄nunciari. Nostamen domine iudex huiusmodi exceptione legitime sp̄ret ⁊ neglecta ipsā saltē tacite repellendo. in ip̄a causa ad talē vel talē actū exceptioni

liiij

mee contrarium pcessistis: vel eandem exceptionē
per vos ⁊ p vestraz quam tulistis interlocutoriam
pnūciādo sic vel sic minus iuste repulistis: vñ als
ī causa huiusmodi p talem vestrā cōminationē seu
actū vel preceptū tale me in debite grauastis: vnde
ab interlocutoria hñoi iniqua ⁊ iniusta. seu a p̄di-
cte exceptionis nō admissione vel saltem tacita re-
pulsione: vel a tali vestra cōminatione seu p̄cepto
talī tāq̄ grauamine in his scriptis ad talē ep̄m vñ
ad sanctā sedem apostolicā ⁊ sanctissimuz ī christo
patrez ⁊ dominū dñm papā talez puoco ⁊ appello
⁊ apostolos p̄mo secundo ⁊ tertio ⁊ cū debita īstan-
tia michi dari peto / subūciens p̄dictum. **¶** H. reū cuz
adherētib⁹ suis p̄stationi domini pape talis: vñ
domini pape ⁊ sedis ap̄lice ⁊ speciali f̄ protestor q̄
appellationez hñoi possint corrigere emendare ⁊
innouare / et eam ītimare volo ⁊ p̄seq̄ prout michi
videbit̄ expedire. **Declaratio forme huius appella-
tionis. ¶** Dicitur primo in forma. corā vobis: qz
coraz iudice ⁊ eius v̄sentia est appellandū / vt. ij. q.
vi. b̄iduum de appella. suggestuz si eius p̄ntia p̄t
haberi / vel nisi iustus metus excuset: tūc debet p̄te-
stari volēs. appellare iuxta formam. c. vlti. e. ti. Et
si plures sunt iudices / quozuz p̄sentia simul habes-
ri non potest tunc fiat secundum q̄ habetur in cle.
i. e. ti. quia tūc potest coram ipsis vel maiori parte
ip̄ozum appellare ⁊ apostoli peti possunt separati
vt ibi. **¶** Additio. **¶** Quid autez si sunt plures iu-
dices a quibus appellat̄ / quozum vnus defert ap-
pellationi alter refutat / quid faciet appellans. vi.
de p̄ gemy. in. c. cum appellationib⁹ de appella-
tionibus. li. vi. Aliqui in appellationibus solent p̄mit

tere cū appellatōis remedī ad releuatōnē oppres
 forū in iure sit inuentū. de ap. cū speciali. §. porro r
 in. l. p̄fecti p̄torio. ff. de mino. cū si: sed de hoc nō est
 curandum. qz ista sunt verba iuris quoz non est ne
 cessaria p̄positio: sed verba facti sunt p̄ponenda d̄
 quo in. c. si quis iuste de elect. li. vi. Itē dicit ordin
 nario vel delegato r. qz debet exprimi iudicis qua
 litas que cōsiderēda est maxime quādo sup appella
 tione impetrat d̄ excep. dilecti no. de appel. ex in
 sinuatione. Postea fit mētio ī forma appellatōis
 de p̄cessu cause r de grauamine seu interlocutoria r
 cā iniūrtatis quāminis seu interlocutorie exprimat.
 qz hoc est necesse qm̄ ante sententiā appellatur vti
 ctuz est supra. nā tunc nō sufficit dicē appello a ta
 li interlocutoria tāq̄ iniusta r iniqua qd̄ sufficit in
 appellatione a diffinitiuā de quo no. in. ca. vlti. de
 no. ope. nun. Item dicit in forma appellationis q̄
 iudex nō admittit exceptionē sed ea sp̄reta p̄cessit v̄
 ip̄am p̄ interlocutoriā repulit/ naz duobus modis
 iudex repellit exceptionē: videlz tacite r exp̄sse. Ta
 cite qm̄ exceptione neglecta iudex p̄cedit ad ea que
 se nō cōpatiunt cū exceptione p̄posita: vt d̄ appella
 ex p̄te secūdū. Ber. et eo. ti. dilecto et in spec. de ex
 cep. §. ij. v. et nota etiā p̄ Jo. mo. in. c. i. de appel. li.
 vi. r tunc pōt appellari hoc exp̄sso in appellatione:
 videlicet q̄ p̄cedat iudex exceptione non admitta
 Et exp̄sse repellit puta quando p̄ interlocutoriaz
 p̄nunciat contra excipientem. Quid autem faciē
 dum sit quando iudex non repellit exp̄sse/ nec etiā
 tacite puta procedendo vt dictum est in delibera
 do forte vt excipiens fatigatus laboribus r expen
 sis ex diuersis terminis quos iudex ad delibera

dum assignauit / cedere liti vel ab exceptiōe recede
re rogatur no. i. d. c. dilecto de appel. qz vt dicit Ho
stien. ibi si iudex tertio req̄situs humiliter expecta
to responso tpe congruo non responderit / expresso
tali ḡuamine poterit appellari / de quo plenius ibi
Item dicitur in forma appellationis a tali interlo
cutoria vel tali grauamine ꝛc. possunt etiam plura
grauamina exprimi in appellatione sed caueat ap
pellās q̄ sint legitima et vera / nā cācellaria vnum
solum recipit grauamen vel vnā appellationis cau
sam de quo in. c. cuz causam de appel. sup quolibet
tamen grauamine dat vnum singulare vel speciale
rescriptum ad quosdaz iudices / vt ibi no. et ex sola
causa in appellatione exp̄ssa ꝛ non ex aliqua p̄cedē
ti vel superueniēti appellatio iustificari poterit vel
impugnari / vt in cle. appellanti. eo. ti. Item dicitur
in appellatione. ad talem episcopū: vel papam vel
aliū. Et si simpliciter diceret appello. nō expresso
an ad episcopū vel papam: vel aliū ad quē videas
tur appellasse / vel si dicat appello ad maiorem no.
in ca. vt debitus de ap. et dicitur ibi q̄ intelligitur
ad primum appellasse / de quo etiam in spe. eo. ti.
¶ Nunc tractemus. ¶ Si. quid si quis ꝛ. se. ¶ Utrum
autem valeat appellatio alternatiua / videlicet sub
hac forma Appello ad archiepiscopū vel papā quā
do ab episcopo appellatur: v̄ sic appello ad episco
pum vel archiepiscopum cuz appellatur ab inferio
ri ab ep̄o no. de officio delega. si is cui. li. vi. in glo.
penul. et sup ea et melius in questiōe posita sup re
gula in alternatiuis de regu. iu. lib. vi. Et dicitur in
concludendo q̄ in p̄mo casu scilicet quando appel
latur ab episcopo ad archiepiscopum vel papam te

net appellatio dūmodo appellās eligat certuz tem-
 pus infra q̄ debuit appellare: videlicet infra decē
 diuz. In secundo casu valet appellatio / qz tunc in
 quantum exp̄mit de archiēp̄o. hoc est inutile: quia
 eo casu non potest ad archiēp̄z appellare ep̄scopo
 medio omisso. de appellationi. dilecti. l. vlti. sed inq̄
 tum ad ep̄scopum est vtile / vt in regulis iuris vti-
 le p̄ inutile de regu. iuris libro sexto. Et quomodo
 gradatim siue seriatim est appellandum si tñ omit-
 titur mediue ⁊ nō opponitur exceptio an teneat ap-
 pellatio vel hoc casu valeat cōsuetudo vel vsus no-
 tatur in dicto. c. dilecti. Et si vnus appellantiuz vel
 litigantium agp̄ellet ad archiēp̄m alius ad papaz
 quid iuris vide in. c. si duobus de appellatōi. ¶ Ad-
 ditio. ¶ An autem valeat appellatio generalis ⁊ ī
 certa puta appello ad iudicem competentem: vide
 p̄ panormita. in. c. inter cetera ⁊ ibi latius p̄ philip-
 pum de p̄sio / et an a sententia sortis seu fortune
 appellari possit vide p̄ eundem philippum in rubri-
 ca de appellationi. Item subiungitur in appella-
 tione apostolos. i. ij. iij. et cum instantia peto ⁊c. d̄ hoc
 ij. q. vi. post appellationem. §. vltimo. ad finem ⁊ in
 .l. a iudicibus. C. co. titu. sufficit tamen q̄ illa peti-
 tio fiat vnico coniectu: vt in clementina qūis rigor
 de appel. et de istis apostolis ifra patebit: ⁊ non est
 de substantia appellationis q̄ in ea petantur dum-
 modo petātur postea infra. xxx. dies vt in. l. i. ff. de
 appellationi. de quo in specu. p̄te quarta de ap. §. se-
 quitur ad finem. ⁊ no. in alleg. cle. qūis de appella-
 tioni. in glosa lex dicit. Postea in forma sequitur
 de adherentibus quomodo appellans se ⁊ adherē-
 tes sibi submittit p̄tectioni eius ad quem appellat

De istis adherētibus habetur in. c. vt circa de elec.
li. vi. Diuersas formas appellationum a grauamī
ne vel interlocutorijs ponit guil. in spe. pte. iij. §. i.
Et vt supra tactum est cā debet expmī in appellati
one añ suā interpositā. et illa dz esse rōnalis rve
ra. vnde quilibz appellās habet pbare duo scz cau
sam appellationis esse legitimā et ad hoc pbandū
non requirūtur testes vel instrumenta sed est in ar
bitrio boni viri scz iudicis: videlicet an causa sit ta
lis que pbata debeat legitima reputari vt in. c. vt
debitus de appel. Item pbare dz appellans ipsaz
causam appellationis fore veram r ad hoc requiri
tur pbatio vt in. c. cum speciali. e. ti. nisi appellans
obtulisset se pbaturū veritatem cause corā iudice a
quo alias non fuisset admissus r p tanto appellaf
set de quo dicēdū est vt in. c. interposita. e. ti. ¶ Ad
ditio ¶ Aduerte tamen ad hoc quis in. c. interposi
ta assignantur due regule generales ad istaz mate
riam appellationis ab interlocutoria quarum pri
ma est q ad iustificandā apellationem non sufficit
appellasse ex causa legitima nisi corā iudice appel
lationis pbetur vera et ista regula fallit in. x. casu
bus no. p philip. de perusio in dicto. c. secunda re
gula q eo. ipō q coram iudice a quo exceptio vlt pe
titio pma facit legitima pponit et sup illa offertur
pbatio si iudex nō admittat cēsetur iustificata ap
pellatio et ista regula fallit etiaz in. xvi. casibus no
tatis p eundez philip. in dicto. c. interposita quos vi
de et perpetuo nota. Debet ergo causa appellatio
nis esse vera alias appellatio esset frustratoria. vt
in. ca. vt debitus supra allegato.